

наукова діяльність

4-й ESO

Наукове дослідження

Наукове дослідження — це процес за допомогою якого застосовуючи **науковій метод**, можно **розширити знання** або дати **рішення проблеми вчених**.

Гіпотези, закони та теорії

Гіпотеза наукова гіпотеза — це пропозиція для пояснення феомену, яку можна перевірити науковим методом.

Закон Наукові закони — це твердження, засновані на повторюваних експериментах або спостереженнях, які описують або передбачають ряд природних явищ.

Теорія Наукова теорія — це пояснення аспекту природного світу яке можна неодноразово випробувати та перевірити у контрольованих умовах, відповідно до наукового методу.

Скалярні та векторні величини

Скалярні величини

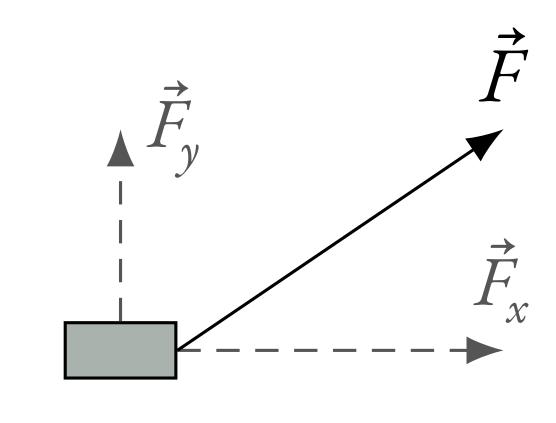
Це ті **величини**, які **описані числом** (скалярним) і **одиницею**.

Приклади Маса, об'єм, густина, час, температура, енергія...

Векторні величини

Це ті величини, які описуються:

- число (скалярне).
- одиниця.
- напрямок.
- pyx.
- точка застосування.

Приклади Позиція, переміщення, швидкість, прискорення, сила...

Фундаментальні та похідні величини

Фундаментальні величини SI

Міжнародна система Одиниць (SI) визначає сім фундаментальних величин:

Величина	Одиниця	Символ
Час	Секунди	S
Довжина	Метр	m
Maca	Кілограм	kg
Електричний струм	Ампер	Ä
Температура	Кельвін	K
Кількість речовини	Моль	mol
Інтенсивність світла	Кандела	cd

Похідні величини

Похідні величини отримуються з двох або більше фундаментальних величин.

Приклади Площа, об'єм, густина, швидкість, прискорення, сила, тиск, енергія ...

Розмірний аналіз

Розмірний аналіз дозволяє нам **пов'язати розміри** (одиниці) **похідної величини** з фундаментальними величинами на яких вона заснована.

Рівняння розмірів

Рівняння розмірів — це алгебраїчні вирази, у яких ми замінюємо фізичні величини замість їхніх розмірів (одиниць). Для позначення розмірів величини ми використовуємо позначення **дужки** []. **Виділяємо**:

$$[Maca] = M$$
 $[Довжина] = L$
 $[Yac] = T$

Щоразу, коли ми працюємо з рівняннями розмірів, ми намагатимемося виразити розміри фізичних величин, які ми знаходимо, через M, L у T.

Приклади
$$[S] = L^2; [V] = L^3; [d] = ML^{-3}; [v] = LT^{-1}; [a] = LT^{-2}; [F] = MLT^{-2}$$

Приклад

Доказує, що кінетична енергія,

$$E_{\rm c} = \frac{1}{2}mv^2,$$

і потенціальна гравітаційна енергія,

$$E_{\rm p} = mgh,$$

вони мають однакові розміри, де m — маса, v — швидкість, g — прискорення сили тяжіння, і b — висота. Використовуйте результат, щоб визначити одиницю енергії SI, джоуль (J), через одиниці SI маси, довжини та часу.

Рішення

Проаналізуємо розміри кінетичної енергії E_c :

$$[E_{c}] = \left[\frac{1}{2}mv^{2}\right] = [m] \cdot [v^{2}] = M \cdot [v]^{2},$$

де ми використали, що числа (скалярні) не мають розмірів.

Нам потрібно знати розміри швидкості:

$$v = \frac{\Delta x}{\Delta t} \rightarrow [v] = \frac{[\Delta x]}{[\Delta t]} = \frac{L}{T} = LT^{-1}$$

Отже, ми приходимо до:

$$[E_{\rm c}] = M(LT^{-1})^2 = ML^2T^{-2}$$

Тепер ми проаналізуємо **розміри гравітаційної потенційної енергії** $E_{\mathfrak{p}}$:

$$[E_{p}] = [mgh] = [m] \cdot [g] \cdot [h] = M \cdot [g] \cdot L$$

Нам потрібно знати **розміри** de la **прискорення** g:

$$g \equiv a = \frac{\Delta v}{\Delta t} \rightarrow [g] = \frac{[\Delta v]}{[\Delta t]} = \frac{\mathsf{LT}^{-1}}{\mathsf{T}} = \mathsf{LT}^{-2}$$

Отже, ми приходимо до:

$$[E_p] = M \cdot LT^{-2} \cdot L = ML^2T^{-2}$$

Тому **джоуль** (J) визначається як:

$$1 J = 1 kg m^2 s^{-2}$$

Помилки вимірювання

Щоразу коли **експериментальне вимірювання** виконується за допомогою приладу, воно має пов'язану **невизначеність**, що унеможливлює отримання двох *точно* однакових вимірювань. **Експериментальні помилки** — це **різниця** між **виміряними значеннями** та **справжніми значеннями**. Ми розрізняємо **систематичні помилки** у **випадкові помилки**.

Систематичні та випадкові помилки

Систематична помилка є передбачуваною і зазвичай постійна або пропорційна справжньому значенню. Зазвичай це відбувається через недосконалість вимірювального прилада або методів спостереження (включаючи спостерігача). Вона може бути виявлена і видалина.

Випадкова помилка Неминуча помилка, яка завжди присутня в будь-якому вимірюванні. Викликані за своєю суттю непередбачуваними коливаннями. Можно оцінити порівнюючи вимірювання і зменшити шляхом усереднення багатьох вимірювань.

Точність і однаковість

Точність — наближеність вимірів до справжнього значення. Це опис систематичних помилок.

Однаковість — наближеність вимірювань одне до одного. Це опис випадкових помилок.

Абсолютна помилка і відносна помилка

Абсолютна помилка — різниця між виміряною величиною і справжньою величиною:

абсолютна помилка = |виміряна величина – справжня величина |

Вона має ті самі розміри що й виміряна величина.

Відносна помилка — частка між абсолютка помилка і справжня велечина:

Відносна помилка = $\frac{\text{абсолютна помилка}}{\text{справжня велечина}} = \frac{|\text{виміряна величина} - справжня величина}}{\text{справжня величина}}$

Вона безрозмірна (зазвичай виражається в % шляхом множення на 100).

Вираз результатів

Як правило, невизначеності завжди виражаються одною значущою цифрою округлюючи міру відповідно (одиниці, десятки, сотні тощо).

Приклади

- $t = (5.67 \pm 2.00) \text{ s} \rightarrow t = (6 \pm 2) \text{ s}$
- $l = (1307 \pm 202) \, \mu \text{m} \rightarrow l = (1300 \pm 200) \, \mu \text{m}$
- $m = (437 \pm 27) g \rightarrow m = (440 \pm 30) g$
- $I = (17 \pm 3) \, \text{mA} \rightarrow \text{добре виражено}$